

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion, Catan Liliana,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

*Dilipovici Alexei XXXXX, născut la XXXXX,
originar XXXXX, domiciliat în XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 10.08.2017 - 14.12.2017;

instanța de apel: 25.01.2018 - 08.02.2018;

instanța de recurs: 29.03.2018 - 02.05.2018.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 decembrie 2017, Alexei Dilipovici a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal și i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Alexei Dilipovici prin sentință s-a dispus suspendarea condiționată pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

S-a respins cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată cu privire la efectuarea constatării medico-legale în sumă de 448 lei, precum și pentru efectuarea expertizei medico-legale în sumă de 320 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Alexei Dilipovici la 31 mai 2017, aproximativ la ora 01:00 min., în timp ce se afla la domiciliul său, în urma unui conflict cu soția sa, Maria Dilipovici, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul ilegal și prejudiciabil al acțiunilor

sale, i-a aplicat ultimei câteva lovituri cu pumnul în regiunea feței și peste mâini, cauzându-i fractura oaselor nazale fără deplasarea fragmentelor, echimoze la nivelul feței, cotului stâng, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară.

Instanța de fond a încadrat acțiunile inculpatului Alexei Dilipovici în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, după indicii calificativi - *violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.*

2.1. În ședința de judecată inculpatul Alexei Dilipovici a depus cerere în scris în care a indicat că, recunoaște săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul a declarat apel prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei decizii prin care să fie admisă acțiunea civilă privind încasarea cheltuielilor de judecată în beneficiul statului în sumă de 768 lei.

În motivarea apelului declarat, procurorul a invocat că deși instanța de fond a încadrat corect acțiunile inculpatului și a stabilit o pedeapsă corectă și echitabilă, totuși prima instanță în mod eronat a respins cererea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată în beneficiul statului în sumă de 768 lei din contul inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către procuror, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, instanța de fond încadrând just acțiunile inculpatului în baza dispozițiilor art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod Penal, după indicii calificativi - *violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.*

Potrivit textului apelului înaintat, procurorul a invocat ca temei de casare faptul că instanța de fond în mod eronat nu a încasat cheltuielile de judecată în mărime de 768 lei din contul inculpatului Alexei Dilipovici.

Astfel, instanța de apel a menționat că, apelul procurorului prin temeiul invocat în raport cu motivele invocate, nu și-a găsit confirmarea la judecarea apelului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate din următoarele considerente.

Totodată, instanța de apel a remarcat că, procurorul a solicitat încasarea sumei de 768 lei în calitate de cheltuieli judiciare, pentru efectuarea expertizelor medico-legale nr. 2186 din 31.05.2017 (f.d. 17-18) și nr. 1330/D din 19.06.2017(f.d. 28-29), or, potrivit art. 227, 228, 229 Cod de procedură penală, sumele solicitate de procuror nu constituie cheltuieli de judecată care pot fi puse în sarcina inculpatului Alexei Dilipovici.

Prin urmare, în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei în mod obligatoriu, pentru constatarea: stării psihice și fizice a bănuitului, învinuitului, inculpatului - în cazurile în care apar îndoieli cu privire la starea de responsabilitate sau la capacitatea lor de a-și apăra de sine stătător drepturile și interesele legitime în procesul penal, expertizele medico-legale necesare pentru constatarea leziunilor corporale vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat prin prisma prevederilor art. 143 Cod de procedură penală.

Conform art. 34 alin. (3) Legea cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale nr. 1086-XIV din 23 iunie 2000, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt achitate din bugetul de stat, cu excepția cazurilor când aceasta se solicită de către părțile la caz.

Cheltuielile judiciare solicitate de către procuror pentru efectuarea expertizelor nr. 2186 din 31.05.2017 și nr. 1330/D din 19.06.2017 sunt cheltuieli de efectuare a urmăririi penale, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, or, normele procesual penale nu prevăd achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare care constituie cheltuieli de expertiză obligatorie, iar la caz, expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală pentru a determina caracterul leziunilor corporale cauzate părții vătămate.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că, instanța de fond în mod întemeiat a respins solicitarea procurorului de încasare din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în mărime de 768 lei, or, cheltuielile invocate nu pot fi puse în sarcina inculpatului, constituind cheltuieli inerente efectuării urmăririi penale și urmează a fi suportate de către stat.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod penal, prin care solicită casarea deciziei în

partea cheltuielilor de judecată, cu remiterea cauzei în această parte la rejudecarea în aceeași instanță de apel într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului, procurorul susține că, instanța de apel eronat a apreciat legislația națională cu privire la cheltuielile de judecată, mai mult, hotărârea pronunțată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază.

Totodată, procurorul menționează că statul nu este obligat să suporte cheltuielile de acest gen, doar le achită la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și a nu tergiversa procesul penal.

Procurorul menționează că, instanța de apel nu a luat în calcul modificările art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, care nu prevăd obligația statului de a suporta cheltuielile pentru efectuarea expertizelor în cauzele penale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că, este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal indică că, recurentul invocă drept temeiuri pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului când aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că, nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Autorul recursului consideră că, instanța de apel eronat a respins solicitarea acuzării de a dispune încasarea de la inculpat în bugetul statului a cheltuielilor judiciare cu privire la efectuarea constatării medico-legale în sumă de 448 lei precum și efectuarea expertizei medico-legale în sumă de 320 lei, deoarece statul nu este obligat să suporte aceste cheltuieli.

Prin urmare, Colegiul penal respinge ca fiind neîntemeiat acest argument, deoarece potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art. 228 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal indică că, cheltuielile privind efectuarea expertizei judiciare, pentru constatarea vătămarilor corporale ale părții vătămate, Maria Dilipovici, solicitate de către organul de urmărire penală, nu se includ în categoria cheltuielilor judiciare care urmează a fi achitate de către inculpat.

Astfel, suma de 768 lei, solicitată de către procuror ca să fie încasată de la inculpat în folosul statului, constituie cheltuieli care au fost suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare nr. 2186 din 31.05.2017 și nr. 1330/D din 19.06.2017.

Mai mult, se relevă că prevederile alin. (3) al art. 75 din Legea nr. 68 din 14 aprilie 2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, stipulează expres că *„În cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova”*.

Astfel, conform art. 142 alin. (2) părțile, din inițiativă proprie și pe cont propriu, sunt în drept, prin intermediul organului de urmărire penală, al procurorului sau al instanței de judecată, să înainteze instituției publice de expertiză judiciară/biroului de expertiză judiciară o cerere privind efectuarea expertizei judiciare pentru constatarea circumstanțelor care, în opinia lor, vor putea fi utilizate în apărarea intereselor lor. În acest caz, organul de urmărire penală, procurorul sau instanța de judecată este obligată să remită instituției publice de expertiză judiciară/biroului de expertiză judiciară materialele necesare efectuării expertizei judiciare. Raportul de expertiză judiciară întocmit la cererea părților se prezintă de către parte organului de urmărire penală, procurorului sau instanței de judecată, se anexează la materialele cauzei penale și urmează a fi apreciat în

coroborare cu alte probe. În cazul în care, reieșind din concluziile formulate de experți în rapoartele de expertiză anterioare, se constată inoportunitatea dispunerii expertizei judiciare solicitate de către părți, iar efectuarea unei alte expertize va condiționa tergiversarea procesului penal, organul de urmărire penală, procurorul sau instanța de judecată respinge cererea părților.

În acest context, se atestă că în prezenta cauză penală ordonatorul expertizei judiciare a fost organul de urmărire penală, fără a exista o asemenea cerere din partea părților.

Astfel, instanța de recurs ordinar susține poziția instanței de apel care corect a respins ca fiind neîntemeiată solicitarea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare suma de 768 lei.

Ca urmare, Colegiul penal conchide că, temeiurile indicate de procuror nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezentei erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2018, în cauza penală în privința lui *Dilipovici Alexei XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **30 mai 2018**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan